

min ærede Ven til Høire (Nee) træde i mit Sted for ikke at berede det ærede Medlem en Skuffelse. Forøvrigt tænker jeg, at det ikke er værd at fortsætte denne Debat videre omstændelig denne Gang, fordi det ikke kan have synderlig Tilfredsstillelse, om Mandagen at give Svar paa eller gaa ind paa en nyere Udvikling af Betragtninger, der ligge saa langt tilbage i Tiden som i Fredags. Jeg vil derfor ogsaa kun gjøre nogle faa Bemærkninger denne Gang, for dog ikke at gjøre det ærede Medlems Ord til Sandhed, at jeg trækker mig bort fra Slaget. Der er en Hovedforskel mellem den Maade, hvorpaa der diskuteres her fra begge Sider, i hvilken Henseende jeg strax maa gjøre en Indsigelse. De Herrer tale stadigt om, hvad vi Andre ville skabe af Beskyttelse; men det er der jo netop slet ikke Tale om. Vi have slet ikke taget Ordet for nogenformelt Skaben af en Beskyttelse, som ikke i Forveien bestaar. De ærede Herrer maa derhos gjøre os en Indrømmelse. De ærede Herrer tale om Frihandelsystemet og udvilde det med en Belæring til os, som jo kan være meget overbevisende, men jeg maa dog derved gjøre den lille Bemærkning, at i det Mindste. Uden af Statsøkonomien har jeg slyset en Del med, saa at ikke jeg kan sotte mig overbevist ved blot at faae nogle enkelte Grundsetninger fastede ud. Naar det ærede Medlem og Andre paa deres Side tale om Frihandelsystemet, saa er det jo heller ikke fuldt ud deres Mening. De ærede Medlemmer ville jo heller ikke have al mulig Told ophævet strax, ikke engang al Beskyttelse. Det forekommer mig, at vi bør være noget læmsældigere og blidere mod hinanden, saa at vi ikke fremstilles, som om vi vilde skabe noget Nyt og være saa urimelige lig over for Videnskaben, Statsøkonomien. Her er ikke Tale om, at jeg vil sætte et helt nyt System op mod Noget, der allerede engang er blevet fordomt, her er væsentlig kun Tale om en Ekspansjon. Spørgsmaalet er, om det, naar der under de nuværende Forhold fremkommer en Udvikling i Industrien og Næringer med Trivsel i sig, som kunne beskæftige en stor Del af vore Medborgere, om det da er rigtig sundt og naturligt, at vi ville gjøre et meget stærkt Brud paa denne Udvikling. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds nævnedes i sit første Foredrag, at det forekom ham, at det netop var det Allerurimeligste — det Udtryk brugte han vel ikke, men det var i alt Fald Menningen af, hvad han sagde —, at jeg skulde drage

Exemplet frem om Snedkerarbeidet fra Sverig, fordi det netop viste, hvor galt Beskyttelsesystemet virkede. Jeg maa dog gjøre opmærksom paa, at det netop er af Bigtighed at vise de store Tilfælde; ved de smaa Tilfælde, hvor der er en Beskyttelse, bliver man faaende uvis og faar ingen Ting ret at se; saaledes kan der f. Ex. ved Skræder- eller Skomagerarbeide være Spørgsmaal om en Beskyttelse af 4 Mark eller 1 Rd. paa en Frakke eller et Par Støvler; her kan der opstaa en Uendelighed af Paastande, hvorvidt Haandværkerne kunne vedblive at bestaa og trives, selv om sliq Beskyttelse bortfalder. Komme derimod de store Exempler frem, som her ved Snedkerarbeidet fra Sverig, saa er det, i det Mindste for mit Vedkommende, klart, at vi, naar vi ikke give Snedkerne en Dvergangsfrist, en Tid til at udvilde sig paa anden Maade, ville se Snedkerarbeidet synke i Værdi her i Landet, saa snart vi ophæve den Beskyttelse, der har været, og saaledes ville Snedkerne ligefrem blive kastede ud af deres Næring. Naar nu nogle ærede Medlemmer, f. Ex. min ærede Nabo til Venstre (Bajer), og jeg tror en æret Nigsdagsmands bagved mig (N. Jensen), tale om de Guld- og industrielle Anlæg, som ikke have naturlig Rod hos os, saa vil dog Ingen paastaa, at et Arbeide som f. Ex. Bygningsmedkeriet i ethvert Land maa regnes dertil. Bliver da Spørgsmaalet dette, om vi skulle nedfætte den nuværende Told paa Snedkerarbeidet, som er 3 Skilling, til $\frac{1}{3}$ af det, den nu er, vil Sagen stille sig saaledes, at Snedkerarbeidet bliver 40—50 pCt. lavere i Pris her i Landet, end det var tidligere, og Følgen vil ganske sikkert blive den, at en hel Mængde industrielt virkende Personer ville blive brodløse. Da der er blevet talt om den Forskjel, der er paa, hvad en Dør koster nu efter almindelig rimelig Snedkerpris her i Landet — naar Snedkeren, der har lavet den, kan sige, at han som Mester har haat en rimelig, men ikke overdreven Avance paa den efter i Overigt at have betalt Udgifterne derved og sine Arbeidere — og hvad det koster at indforfringe en saadan fra Sverig med den nedfattede Told, saa skal jeg bemærke, at Hovedforskjellen i Prisen er begrundet i den forandrede Arbeidsløn. Naar Mestren ikke har en uforholdsmæssig og overdreven Binding ved sin Fabrikation, maa Forskjellen ligge i, at Arbejderne her faae en større Løn end Arbejderne i Sverig. Men i hvert Fald kan det siges med Sikkerhed, at Mestren her ikke kan holde Konkurrencen og ublign Forskjellen i Prisen